> Który nas wyrwał z mocy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna; W którym mamy odkupienie przez jego krew, przebaczenie grzechów.
>
> *— Kolosan 1:13-14*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: krew, diabel, Ojciec, Jezus, Zbawienie, Zbawiciel

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 1:13-14* ukazuje niezwykle ważną prawdę: mówi o najwyższej mocy, która wybawiła nas z ciemności, by wprowadzić do Królestwa umiłowanego Syna Bożego. Co jednak dokładnie to oznacza?

Wybawienie spod władzy ciemności

Po pierwsze, mówiąc o „władzy ciemności”, mamy na myśli wpływ zła na nasze życie. Może się on przejawiać na różne sposoby – na przykład poprzez uzależnienia, depresję, lęk czy jakikolwiek inny szkodliwy nawyk lub negatywną emocję oddalającą nas od Boga. Dlatego, aby doznać uwolnienia, potrzebujemy pomocy Tego, który dysponuje mocą przewyższającą naszą własną.

Po drugie, wyrażenie *„królestwa Swego umiłowanego Syna”* oznacza, że zostaliśmy wprowadzeni do Królestwa, w którym panują dobroć i sprawiedliwość Syna Bożego. Przyjmując Bożą pomoc, znajdujemy bezpieczne miejsce, w którym możemy rozkwitać i pozytywnie się rozwijać.

Odkupienie przez krew Jezusa

Wersety te wyraźnie wskazują, że odkupienie dokonuje się przez *krew Jezusa*. Słowo *„odkupienie”* oznacza wybawienie lub zbawienie. W kontekście historycznym, w jakim powstały te słowa, termin ten wiązał się z uwolnieniem niewolnika. Dzięki swojej ofierze na krzyżu Jezus wyzwolił nas z grzechu i niewoli szatana *(Efezjan 1:7)*. Odkupienie nie przyszło łatwo; zostało okupione wielką ceną – życiem Jezusa. Jednak dzięki Jego śmierci i zmartwychwstaniu mamy możliwość dostąpienia zbawienia.

Przebaczenie grzechów

Kolosan 1:13-14 mówi również o przebaczeniu grzechów – kolejnym niezwykle ważnym temacie w Biblii. Grzech to każde działanie sprzeczne z Bożymi przykazaniami, a wszyscy jesteśmy grzesznikami *(Rzymian 3:23)*.

Jednak dzięki *krwi Chrystusa* możemy otrzymać przebaczenie naszych grzechów. Przebaczenie to nie opiera się na naszych własnych uczynkach, lecz na Bożej łasce i miłosierdziu *(Efezjan 2:8–9)*. Gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego osobistego Zbawiciela*, Jego zasługi i ofiara na krzyżu oczyszczają nas z grzechów, a my zostajemy usprawiedliwieni przed Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On też jest głową ciała – kościoła; on jest początkiem i pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim był pierwszy.
>
> *— Kolosan 1:18*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Kościół, Jezus, Zmartwychwstanie

Interpretacja:

Kolosan 1:18 ukazuje *Jezusa* jako głowę Kościoła, co oznacza, że *Chrystus* jest przywódcą i przewodnikiem swojego Kościoła. Werset ten przypomina nam również, że Jezus jest Początkiem – Pierworodnym spośród umarłych – i dlatego ma pierwszeństwo we wszystkim.

Jezus jako głowa Kościoła

Obraz Jezusa jako głowy Kościoła przypomina nam, że Chrystus jest przywódcą swojego Kościoła. To On prowadzi, kieruje i chroni swój lud. *Kościół jest Ciałem Chrystusa*, a jako członkowie tego Ciała jesteśmy powołani do tego, by w codziennym życiu naśladować nauczanie i przykład Jezusa.

Jezus jest określany mianem głowy Kościoła również w innych miejscach Nowego Testamentu. *Efezjan 5:23* stwierdza: *„Bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus głową kościoła, jest on też Zbawicielem ciała”*. Jezus jest głową Kościoła, ponieważ to On zbawił swój lud. Jako nasz przywódca prowadzi nas i chroni na drodze do życia wiecznego.

Jezus jako Początek i Pierworodny spośród umarłych

Werset ten głosi również, że Jezus jest Początkiem i Pierworodnym spośród umarłych. Oznacza to, że Jezus był pierwszą osobą, która powstała z martwych. Jego zmartwychwstanie jest kluczowym wydarzeniem w wierze chrześcijańskiej, gdyż dowodzi, że dzięki Niemu mamy nadzieję na życie wieczne.

Co więcej, zmartwychwstanie Jezusa stanowi zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. *I Koryntian 15:22* mówi: *„Jak bowiem w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”*. Jako Pierworodny spośród umarłych, Jezus daje nam możliwość odnalezienia w Nim nowego życia – życia wolnego od niewoli grzechu i śmierci.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Którym Bóg zechciał oznajmić, jakie jest wśród pogan bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały.
>
> *— Kolosan 1:27*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Ewangelizacja, nadzieja, Jezus

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* podczas jego pobytu w więzieniu. Adresatem listu był zbór w Kolosach – mieście położonym w rzymskiej prowincji Azja. W pierwszym rozdziale Paweł rozpoczyna od dziękczynienia i modlitwy za Kolosan, a następnie przypomina im o wystarczalności *Chrystusa* i Jego dziele odkupienia. *Werset 27* mówi o tajemnicy objawionej poganom.

Objawiona tajemnica

Tajemnica wspomniana w wersecie 27 to Boży plan, który przez wieki pozostawał ukryty, lecz teraz został objawiony *w osobie Chrystusa*. Plan ten obejmuje zbawienie nie tylko dla Żydów, ale także dla pogan – tych, którzy nie należeli do ludu Bożego. Paweł oznajmia, że Bóg pragnął objawić tę tajemnicę poganom.

Apostoł podkreśla, że tą tajemnicą jest teraz Chrystus pośród pogan – nadzieja chwały. Chrystus zamieszkuje w tych, którzy w Niego wierzą, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego czy statusu społecznego. Chwała, której oczekują poganie, nie jest jedynie przyszłą nagrodą, lecz także obecnością Chrystusa w ich życiu tu i teraz.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech więc nikt was nie osądza z powodu jedzenia lub picia, co do święta, nowiu księżyca lub szabatów. Są to cienie rzeczy przyszłych, ciało zaś jest Chrystusa.
>
> *— Kolosan 2:16-17*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: jedzenie, Jezus, sadzic, sabat

Interpretacja:

Fragment *Kolosan 2:16-17* mówi o wolności, jaką chrześcijanie cieszą się w kwestii jedzenia, picia i świąt. List do Kolosan, napisany przez świętego *Pawła*, miał na celu ujednolicenie przekonań chrześcijańskich i rozwianie błędnych wyobrażeń wśród nowo nawróconych wiernych. W tamtym czasie pewne osoby pochodzenia żydowskiego wywierały wpływ na zbór w Kolosach, narzucając nawróconym poganom żydowskie tradycje i zwyczaje. Nauki te prowadziły do zamętu i legalizmu wewnątrz wspólnoty wierzących.

Wolność w Chrystusie

W tych wersetach apostoł Paweł zachęca chrześcijan, by nie przejmowali się krytyką ze strony osób uważających się za *„nadmiernie duchowe”*. Przypomina im, że *Chrystus* obdarzył ich wolnością w podejmowaniu decyzji dotyczących tradycji i norm kulturowych. Wiara nie polega na odprawianiu rytuałów i ceremonii, lecz na osobistej relacji z Bogiem.

Fakt, że niektórzy chrześcijanie uznają pewne dni za święte i powstrzymują się od spożywania określonych pokarmów, nie oznacza, iż wszyscy wierzący muszą postępować tak samo. Każdy człowiek ma własne sumienie, kierowane przez *Ducha Świętego*, i musi podejmować mądre oraz odpowiedzialne decyzje dotyczące jedzenia i obchodzenia świąt.

Cień tego, co ma nadejść

Biblia jest źródłem mądrości i nauki dla milionów ludzi na całym świecie. Każdy werset ma znaczenie i może wpłynąć na nasze codzienne życie, jeśli zostanie właściwie zastosowany. Zanim przejdziemy do dalszej analizy tych wersetów, warto zrozumieć znaczenie słowa *„cień”*. W tym kontekście cień odnosi się do czegoś, co jest rzucane jako obraz, ale nie stanowi samej rzeczywistości. Cień jest jedynie bladym odbiciem tego, co ma dopiero nadejść.

Co oznacza „ciało Chrystusa”?

Końcowa część tego fragmentu odnosi się do *ciała Chrystusa*, czyli Kościoła. Innymi słowy – choć nauki i praktyki religijne mogą być istotne, prawdziwa istota wiary chrześcijańskiej tkwi we wspólnocie wierzących i ich relacji z *Jezusem Chrystusem*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Aby ich serca były pocieszone, będąc zespolone w miłości, a to ku wszelkiemu bogactwu zupełnej pewności zrozumienia, ku poznaniu tajemnicy Boga, Ojca i Chrystusa.
>
> *— Kolosan 2:2*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: zachęta, Jezus, miłość, zrozumienie, mądrość

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* pragnie pokrzepić serca wierzących. Oznacza to, że chce, aby znajdowali oni pokój i ukojenie, nawet w trudnych chwilach. Życie bywa pełne wyzwań, a my – jako chrześcijanie – możemy czuć się przytłoczeni lub zniechęceni. Jednak dzięki Bożemu pocieszeniu możemy odnaleźć pokój niezbędny do dalszego trwania i działania.

Ponadto apostoł Paweł pragnie, aby wierzący byli zjednoczeni w miłości. Miłość jest kluczowym elementem chrześcijańskiego życia i fundamentem, na którym opiera się nasza wiara. Jesteśmy powołani do miłowania Boga i bliźnich. Jedność w miłości jest niezwykle ważna, gdyż pozwala nam wspólnie służyć i wypełniać Boży zamysł dla naszego życia.

Ostatecznym celem apostoła Pawła jest to, by wierzący osiągnęli pełne bogactwo zrozumienia i poznali tajemnicę *Boga Ojca oraz Chrystusa*. Poznanie Boga jest kluczowe; pozwala nam ono zrozumieć, kim On jest, jak działa w naszym życiu i jak najlepiej za Nim podążać. Im lepiej poznajemy Boga, tym bardziej możemy wzrastać w wierze i przemieniać się pod wpływem Jego miłości oraz woli.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa. I jesteście dopełnieni w nim, który jest głową wszelkiej zwierzchności i władzy.
>
> *— Kolosan 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: wyposażenie, Jezus, siła

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* podczas jego uwięzienia w Rzymie. Kościół w Kolosach znajdował się pod wpływem różnych błędnych filozofii i nauk, co prowadziło do zamętu i podziałów wewnątrz wspólnoty chrześcijańskiej. Paweł napisał ten list, aby potwierdzić zwierzchnictwo *Chrystusa jako Boga* oraz sprostować fałszywe poglądy, które przeniknęły do Kościoła.

Bóstwo Chrystusa

Aby zrozumieć znaczenie fragmentu *Kolosan 2:9-10*, należy pamiętać, że Biblia od samego początku ukazuje Chrystusa jako Boga. W *Jana 1:1* Ewangelista stwierdza: *„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo”*. Ponadto w *Jana 10:30 Jezus* powiedział: *„Ja i Ojciec jedno jesteśmy”*. Fragmenty te wyraźnie dowodzą, że Chrystus jest częścią *Boskiej Trójcy* i jest samym Bogiem.

Gdy Paweł stwierdza, że w Chrystusie *„Gdyż w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa”*, ma na myśli, że Chrystus jest doskonałym Bogiem w ludzkim ciele i że wszystko, czym jest Bóg, znajduje się w Nim. Obejmuje to Jego miłość, miłosierdzie, mądrość, moc i sprawiedliwość. Chrystus jest widzialnym obrazem Boga na ziemi i to przez Niego możemy poznać *Ojca* oraz doświadczyć Jego miłości i łaski.

Pełnia w Chrystusie

W *Kolosan 2:9-10* Paweł ukazuje fundamentalną prawdę chrześcijaństwa: *wierzący posiadają pełnię w Chrystusie*. Stwierdzenie to ma ogromne znaczenie, ponieważ wielu ludziom w tamtym czasie wpajano, by szukali doskonałości i pełni w innych rzeczach, takich jak ścisłe przestrzeganie Prawa, filozofia czy kult aniołów. Paweł jednak utrzymuje, że pełnia znajduje się jedynie w Chrystusie, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy.

Znaczenie pełni w Chrystusie

Dlaczego jednak tak ważne jest zrozumienie tej pełni w Chrystusie i życie nią? Po pierwsze dlatego, że uwalnia nas ona od niewoli szukania akceptacji i satysfakcji w rzeczach, które nie są w stanie ich zapewnić. Wielu ludzi wpada w pułapkę poszukiwania spełnienia w sukcesie, bogactwie, relacjach, a nawet w religii czy duchowości. Tymczasem żadna z tych rzeczy nie jest w stanie wypełnić pustki, którą wypełnić może tylko Chrystus.

Po drugie, zrozumienie pełni w Chrystusie pomaga nam prowadzić życie skoncentrowane na Nim i na Jego woli. Gdy szukamy swojej tożsamości i spełnienia w Chrystusie,

przestajemy skupiać się na sobie i własnych, egoistycznych potrzebach. Zamiast tego staramy się żyć w posłuszeństwie wobec tego, do czego Bóg nas powołał i kim mamy być.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak więc jako wybrani Boga, święci i umiłowani, przyodziejcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, łagodność, cierpliwość.
>
> *— Kolosan 3:12*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: odziez, współczucie, zyczliwosc, pokora, cierpliwość

Interpretacja:
Kolosan 3:12 to piękny fragment, który wzywa wierzących, by przyoblekli się w cechy niezbędne w życiu chrześcijańskim. *Paweł*, autor tego listu, zachęca nas, byśmy czynili to jako „wybrańcy Boga, święci i umiłowani”. Oznacza to, że jako naśladowcy *Chrystusa* musimy prowadzić życie odzwierciedlające naszą tożsamość dzieci Bożych.

Znaczenie miłosierdzia

Jedną z cech wymienionych w tym wersecie jest miłosierdzie. Dla wielu okazywanie miłosierdzia może być trudne, gdyż wiąże się ono z przebaczaniem tym, którzy nas skrzywdzili. Warto jednak pamiętać, że Bóg okazuje nam miłosierdzie i wzywa nas, byśmy również my byli miłosierni. Gdy przebaczamy i okazujemy miłosierdzie, ukazujemy innym Bożą miłość.

Wartość pokory

Kolejną cechą wspomnianą w tym wersecie jest pokora. Łatwo ulec pokusie pychy i sądzić, że jesteśmy lepsi od innych. Pokora pomaga nam jednak zrozumieć, że wszystko, co posiadamy, jest darem od Boga. Będąc pokornymi, uznajemy nasze uzależnienie od Boga i jesteśmy gotowi służyć innym.

Cierpliwość i łagodność

Cierpliwość i łagodność to cechy, które w naszym społeczeństwie często postrzegane są jako słabości. W życiu chrześcijańskim są one jednak niezbędne. Cierpliwość daje nam siłę do przetrwania trudnych chwil, a łagodność pomaga skutecznie i w duchu pokoju kierować naszą energią. Dzięki tym cechom możemy stawać się prawdziwymi sprawcami zmian w świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę przeciw drugiemu: jak i Chrystus przebaczył wam, tak i wy.
>
> *— Kolosan 3:13*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Przebaczenie, bliźni, pokój, pojednanie

Interpretacja:
W Liście do *Kolosan 3:13 Paweł* udziela nam ważnej lekcji. Apostoł wzywa nas do okazywania cierpliwości i przebaczania naszym braciom i siostrom w wierze, nawet gdy żywimy do nich urazę. Życie we wspólnocie bywa trudne, co wszyscy możemy potwierdzić na podstawie własnych doświadczeń.

Dlatego tak ważne jest, aby pamiętać o naukach *Chrystusa*; On zawsze nam przebacza, bez względu na to, jak wielkie jest nasze przewinienie. Idąc za Jego przykładem, możemy zachować jedność we wspólnocie chrześcijańskiej i wspierać się nawzajem, gdy pojawiają się nieporozumienia czy błędy.

Okazywanie cierpliwości innym

W tym wersecie wyrażenie „okazywać cierpliwość” (lub „znosić”) wiąże się z pojęciem „niesienia” czy „podtrzymywania”. Przesłanie jest jasne: musimy potrafić zachować harmonię w naszych relacjach, nawet w trudnych chwilach. Możemy mieć odmienne zdania i poglądy, jednak kluczowe jest, aby nasza wiara i miłość *do Chrystusa* pozwalały nam przezwyciężać te wyzwania. Musimy być gotowi, by wspierać się nawzajem i pomagać sobie, trwając przy naszych braciach i siostrach w wierze.

We wspólnocie chrześcijańskiej okazywanie cierpliwości innym może przybierać różne formy. Może to oznaczać wysłuchanie kogoś, kto potrzebuje rozmowy, niesienie pomocy w trudnych chwilach czy modlitwę za innych. Okazując cierpliwość, dajemy wyraz bezwarunkowej miłości i umacniamy nasze relacje z innymi.

Przebaczanie innym

Kluczowe jest również pamiętanie o tym, że przebaczanie innym ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia duchowego. Gdy dochodzi do konfliktu z drugą osobą, wybaczenie jej i pójście naprzód może być bardzo trudne. Jednak w *Kolosan 3:13* Paweł przypomina nam, że musimy przebaczać innym tak, jak *Chrystus* przebacza nam.

Dla wielu z nas przebaczenie może być wyzwaniem. Może ono wymagać czasu i wysiłku, ale warto pamiętać, że stanowi istotny element naszej wiary. Uwalnia nas od gniewu i goryczy, pozwalając na odbudowę zerwanych relacji. Przebaczenie umożliwia nam ponowne zbliżenie się do Boga i innych ludzi. Czasami warto porozmawiać o przebaczeniu z kimś ze wspólnoty chrześcijańskiej, aby uzyskać radę i wsparcie w tym procesie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A nade wszystko przyodziejcie się w miłość, która jest więzią doskonałości.
>
> *— Kolosan 3:14*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Niewinny, społeczność, miłość

Interpretacja:
Miłość jest jedną z fundamentalnych zasad chrześcijaństwa i jednym z najczęściej powracających motywów w Biblii. W Liście do Kolosan apostoł *Paweł* przypomina nam, jak ważne jest, byśmy zawsze przyoblekali się w miłość, gdyż stanowi ona doskonałą więź, która powinna jednoczyć wszystkich chrześcijan.

Co to znaczy przyoblec się w miłość?

Gdy Paweł mówi o konieczności przyobleczenia się w miłość, ma na myśli uczynienie z niej sposobu na życie. Nie chodzi jedynie o odczuwanie miłości do innych, lecz o okazywanie jej poprzez nasze czyny. Musimy traktować bliźnich z szacunkiem, empatią i współczuciem oraz zawsze troszczyć się o ich dobro.

Dlaczego miłość jest doskonałą więzią?

Miłość jest doskonałą więzią, ponieważ jednoczy wszystkich chrześcijan, niezależnie od dzielących nas różnic. Gdy kochamy innych, ich pochodzenie, rasa, płeć czy kultura nie mają dla nas znaczenia. Miłość daje nam siłę, by wybaczać, rozumieć i pomagać bliźnim, budując tym samym wspólnotę i jedność.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A pokój Boży niech rządzi w waszych sercach, do którego też jesteście powołani w jednym ciele. Bądźcie też wdzięczni.
>
> *— Kolosan 3:15*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: ciało, Kościół, wdzięczność, Jezus, pokój

Interpretacja:
W *Kolosan 3:15* znajdujemy wezwanie, by pozwolić pokojowi Bożemu panować w naszych sercach. Co to jednak oznacza? Przede wszystkim należy podkreślić, że pokoju Bożego możemy doświadczyć jedynie dzięki społeczności z Nim. Jest to pokój, który przewyższa wszelkie ludzkie zrozumienie i chroni nas przed lękami oraz niepokojami, z jakimi mierzymy się w życiu.

Znaczenie społeczności z Bogiem

Prawdziwy pokój duchowy można znaleźć tylko w Bogu. Aby doświadczyć Bożego pokoju w naszych sercach, musimy trwać w nieustannej społeczności z Nim poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. Tylko w Nim znajdujemy niewyczerpane źródło miłości, łaski i miłosierdzia.

Znaczenie życzliwości

Kolejną lekcją płynącą w *Kolosan 3:15* jest znaczenie nieustannego okazywania życzliwości. Życzliwość pozwala nam spojrzeć na życie z innej perspektywy i pomaga skupić się na błogosławieństwach, którymi obdarzył nas Bóg. Gdy jesteśmy życzliwi, pokój Boży może panować w naszych sercach, ponieważ wiemy, że Bóg sprawuje kontrolę nad wszystkim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Słowo Chrystusa niech mieszka w was obficie ze wszelką mądrością, nauczajcie i napominajcie się wzajemnie przez psalmy, hymny i pieśni duchowe, z wdzięcznością śpiewając w waszych sercach Panu.
>
> *— Kolosan 3:16*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: wdzięczność, uczyc sie, chwala, śpiew, Słowo Boże, adoracja

Interpretacja:
List do *Kolosan 3:16* wzywa nas, byśmy w naszym życiu zrobili miejsce dla *Słowa Chrystusa* i pozwolili Mu obficie w nas mieszkać. Zachęca nas również do wzajemnego nauczania i upominania z wszelką mądrością oraz do śpiewania Panu psalmów, hymnów i pieśni duchowych z wdzięcznością w sercach. Werset ten stanowi potężne przypomnienie, że *Słowo Boże* powinno być centrum naszego życia i że – gdy przyjmujemy je w obfitości – może ono nas przemieniać i błogosławić na wiele sposobów.

Słowo Chrystusa w nas

Pisząc te słowa do Kolosan, apostoł *Paweł* podkreślił znaczenie Słowa *Chrystusa* w naszym życiu. Dzięki obecności Słowa Bożego w nas możemy odnaleźć właściwy kierunek, mądrość i siłę do radzenia sobie z każdą sytuacją. Może ono również pomóc nam upodabniać się *do Chrystusa*, kierując naszymi decyzjami, myślami i czynami. Istotnie, gdy pozwalamy Słowu Chrystusa mieszkać w nas, otwieramy drzwi do osobistej i duchowej przemiany.

Wzajemne nauczanie i upominanie

Oprócz samego przyjęcia Słowa Bożego do naszego życia, werset ten wzywa nas do wzajemnego nauczania i pouczania z mądrością. Dzieląc się *Pismem Świętym* z innymi, pomagamy im je zrozumieć i zastosować w ich własnym życiu. Możemy ich zachęcać i motywować do rozwoju, a także modlić się z nimi w trudnych chwilach. Podobnie, gdy pozwalamy innym nas nauczać, czerpiemy korzyści z ich mądrości i spojrzenia na sprawy. Jak sugeruje ten werset, nauczanie i wzajemne pouczanie są kluczowymi elementami duchowego wzrostu.

Śpiewanie Panu z wdzięcznością

Wreszcie, *Kolosan 3:16* wzywa nas do śpiewania Panu psalmów, hymnów i pieśni duchowych z wdzięcznością w sercach. Muzyka jest potężną formą uwielbienia oraz sposobem wyrażania naszej wdzięczności i miłości do Boga. Śpiewając wspólnie z innymi członkami wspólnoty wierzących, możemy również budować się nawzajem i dodawać sobie otuchy. Śpiew pełen miłości i wdzięczności pomaga nam skupić umysły i serca na Panu oraz kierować nasze uwielbienie ku Niemu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszystko, co czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez niego.
>
> *— Kolosan 3:17*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: podazac, wdzięczność, głoszenie, praca

Interpretacja:

Fragment Listu do *Kolosan 3:17* jest wezwaniem do życia, w którym wszystkie nasze działania – zarówno słowa, jak i czyny – są podejmowane w imię *Pana Jezusa*. Stanowi to wyraz miłości i szacunku wobec *naszego Stwórcy* oraz sposób na okazanie wdzięczności *Bogu Ojcu* za wszystko, czym nas obdarzył.

W tym wersecie Paweł, autor Listu do Kolosan, przypomina nam, że nie powinniśmy ograniczać naszego uwielbienia i służby Bogu jedynie do aktów religijnych czy konkretnych chwil; przeciwnie – wszystko, co czynimy w codziennym życiu, powinno mieć na celu uwielbienie Boga. Całe nasze życie jest okazją do okazania miłości *Jemu oraz Jego Synowi, Jezusowi*.

Zwrot *„w imię Pana Jezusa”* oznacza, że nasze czyny muszą być zgodne z wartościami i naukami Jezusa oraz odzwierciedlać Jego pełen miłości i współczucia charakter. Żyjąc w ten sposób, wypełniamy przykazanie miłości Boga i bliźniego – fundamentalną zasadę wiary chrześcijańskiej.

Werset ten wzywa nas również do wdzięczności i dziękowania Bogu Ojcu przez Jezusa. Wdzięczność to postawa, którą powinniśmy pielęgnować w każdej dziedzinie życia. Pomaga nam ona zachować pozytywne nastawienie w trudnych chwilach i pozwala dostrzegać radość w błogosławieństwach, które otrzymujemy każdego dnia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Żony, bądźcie poddane swym mężom, jak przystoi w Panu.
>
> Mężowie, miłujcie wasze żony i nie bądźcie surowi wobec nich.
>
> *— Kolosan 3:18-19*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: pokora, małżeństwo, relacje

Interpretacja:
Biblia jest Słowem Bożym, a zatem stanowi istotny przewodnik w naszym codziennym życiu. Jednym z ważnych tematów poruszanych w Piśmie Świętym jest rola żony w małżeństwie oraz jej relacja z mężem. Fragment Listu do *Kolosan 3:18-19* zawiera wersety, które na przestrzeni dziejów chrześcijaństwa były przedmiotem debat i dyskusji oraz różnorodnych interpretacji.

Co oznacza uległość w chrześcijańskim małżeństwie?

Uległość jest ważnym elementem zdrowego, chrześcijańskiego małżeństwa. Biblia naucza, że mąż powinien być duchowym przywódcą i żywicielem rodziny, podczas gdy żona pełni rolę jego pomocniczki i wsparcia. Uległość nie jest oznaką niższości żony, lecz wyrazem szacunku dla roli i pozycji męża w domu.

Mężowie, miłujcie swoje żony

W historii wielu kultur utrwalił się podział ról płciowych przyznający mężczyznom władzę nad kobietami; choć sytuacja ta z biegiem czasu uległa zmianie, wciąż zdarzają się mężczyźni, którzy nadużywają swojej pozycji, by źle traktować swoje żony.

Biblia jednak wzywa nas do traktowania żon z miłością i troską. Czasownik *„miłować”* użyty w tych wersetach nie odnosi się do miłości złudnej czy sztucznej, lecz do miłości prawdziwej, trwałej i pełnej zaangażowania. Miłość, jaką mamy okazywać naszym żonom, to miłość, która je akceptuje, szanuje, ceni, chroni, wspiera i otacza troską.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi.

> — Kolosan 3:2

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: niebo, rozum, świat

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty chrześcijańskiej w Kolosach – mieście położonym we Frygii, w Azji Mniejszej. Chrześcijanie w tej wspólnocie zmagali się z naciskiem ze strony przywiązanych do litery prawa Żydów oraz filozofów, którzy podważali ich wiarę. Paweł napisał ten list, aby umocnić ich wiarę i pogłębić ich poznanie *Jezusa Chrystusa*, a także by zachęcić ich do prowadzenia życia zgodnego z tą wiarą w praktyce. W omawianym wersecie apostoł wzywa ich, by skupili się na tym, co wieczne, a nie na tym, co doczesne.

Wezwanie Pawła, by koncentrować się na sprawach *„w górze”*, a nie na tym, co ziemskie, ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia chrześcijańskiego; pomaga nam ono kroczyć drogą wiary i unikać ulegania codziennym pokusom. Apostoł przypomina nam, że istnieją ważniejsze, wieczne rzeczywistości, które powinny zajmować centralne miejsce w naszym życiu. Pojęcie *„ziemi”* odnosi się do wszystkiego, co doczesne, materialne i przemijające – w tym do osobistych trosk, pieniędzy, sławy, luksusu czy powierzchownych relacji. Z kolei *„sprawy w górze”* to prawdy duchowe, wieczne i transcendentne, które nadają sens naszemu istnieniu i stanowią fundament naszego życia.

Jeśli nieustannie skupiamy się na sprawach ziemskich, ryzykujemy utratę z oczu tego, co naprawdę istotne, i mamy trudności z odróżnieniem spraw kluczowych od błahych, co prowadzi nas ku pokusom, gniewowi i nietrafnym decyzjom. Jeśli jednak nasze myśli są zwrócone ku sprawom niebiańskim, zyskujemy jaśniejsze spojrzenie na to, co ważne, i potrafimy dokonywać mądrzejszych, przynoszących więcej radości wyborów.

A. T. Robertson pisze: „Życie chrześcijanina oznacza, że dąży on do tego, co niebiańskie, i o tym myśli. Jego stopy stąpają po ziemi, lecz głowa sięga gwiazd. Żyje na ziemi jako obywatel nieba” (Robertson, "Intellectuals", s. 149).

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszystko, co czynicie, z serca czyńcie, jak dla Pana, a nie dla ludzi; Wiedząc, że od Pana otrzymacie dziedzictwo jako zapłatę, gdyż służycie Panu Chrystusowi.
>
> *— Kolosan 3:23-24*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: życie, otrzymywanie, nagroda, praca

Interpretacja:
Fragment Listu do *Kolosan 3:23–24* wzywa nas, byśmy wszystko, co robimy, czynili z całego serca – tak, jakbyśmy służyli Panu, a nie ludziom. Jest to wezwanie do refleksji i rewizji naszego podejścia do życia, niezależnie od tego, czy chodzi o miejsce pracy, rodzinę, społeczność czy inne sfery naszej aktywności.

Wersety te zachęcają nas do działania z zaangażowaniem i gorliwością, bez względu na sytuację czy kontekst. Oznacza to, że w każde podejmowane zadanie – czy to wielkie, czy małe – musimy wkładać maksimum wysiłku, dbając o wysoką jakość naszej pracy i o to, by odzwierciedlała ona nasze chrześcijańskie wartości.

Nagroda w postaci spadku

Nagroda dziedzictwa odnosi się do Bożej obietnicy udziału w Królestwie Niebieskim, przeznaczonej dla Jego wyznawców. Oznacza to, że ci, którzy wiernie służyli Bogu podczas swojego ziemskiego życia, zostaną nagrodzeni życiem wiecznym w Jego obecności.

Obietnica odziedziczenia Królestwa Bożego nie jest nagrodą zasłużoną dzięki dobrym uczynkom czy niezliczonym aktom życzliwości; jest ona raczej wyrazem Bożej łaski, udzielonej nam przez *ofiarę Jezusa na krzyżu*. Przyjmując *Jezusa jako naszego Zbawiciela*, stajemy się dziedzicami obiecanego nam Królestwa.

Jak możemy służyć Chrystusowi Panu?

Wersety te uczą nas, że służba Chrystusowi Panu jest kluczem do otrzymania nagrody dziedzictwa. Jak jednak możemy to czynić w codziennym życiu? Istnieje wiele sposobów służenia Bogu na co dzień. Dawanie dobrego przykładu innym, inspirowanie ich do wiary w Boga oraz niesienie pomocy potrzebującym to tylko niektóre z wielu form takiej służby.

Ważne jest również, abyśmy prowadzili prawe życie i zawsze postępowali słusznie. Gdy staramy się żyć tak, by podobać się Bogu i szanować Jego Słowo, służymy Chrystusowi Panu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umartwiajcie więc wasze członki, które są na ziemi: nierząd, nieczystość, namiętność, złe żądze i chciwość, która jest bałwochwalstwem.
>
> *— Kolosan 3:5*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: nawrócenie, pragnienie, chciwość, bożki, materializm, grzech

Interpretacja:
Biblijny werset z Listu do *Kolosan 3:5*, mówiący o konieczności „uśmiercenia” w nas tego, co ziemskie, wzywa nas do refleksji nad potrzebą porzucenia postaw i zachowań

niezgodnych z życiem według zasad chrześcijańskich.

Co oznacza określenie „to, co ziemskie”?

Pod tym pojęciem możemy rozumieć wszystko to, co skłania nas do czynów nieprzynoszących korzyści ani nam samym, ani otaczającemu nas światu – co oddala nas od Boga i sprawia, że ulegamy pokusom, które sprowadzają nas na manowce. Werset ten wymienia konkretne postawy, którym możemy ulec, takie jak nieczystość seksualna, nieczystość serca, żądza, złe pragnienia czy chciwość. Warto pamiętać, że każdy z nas doskonale zdaje sobie sprawę z tego, jakie zachowania przeszkadzają nam w życiu zgodnym z wolą Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie okłamujcie się wzajemnie, skoro zrzuciliście z siebie starego człowieka z jego uczynkami; A przyodzialiście się w nowego, który się odnawia w poznaniu na obraz tego, który go stworzył.
>
> *— Kolosan 3:9-10*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: nawrócenie, życie, kłamstwo, zmiana

Interpretacja:
W tych wersetach apostoł *Paweł* wzywa nas, byśmy nie okłamywali się nawzajem, przypominając, że musimy odrzucić naszą dawną, grzeszną naturę wraz z jej uczynkami. Pouczenie to ukazuje, jak wielką wagę Biblia przywiązuje do uczciwości i prawdy oraz jak chrześcijanie powinni odzwierciedlać nową naturę, która wyklucza nieuczciwe postępowanie.

Kłamstwo w Biblii

Kłamstwo jest tym, co bezpośrednio sprzeciwia się prawdzie – prawdzie stanowiącej istotę natury naszego *Ojca Niebieskiego*. Biblia wielokrotnie potępia kłamstwo i fałsz; nie jest to jedynie koncepcja Nowego Testamentu, lecz temat poruszany w obu częściach Pisma Świętego. Warto tu przywołać Księgę *Przysłów 12:22: „Wargi kłamliwe budzą odrazę w PANU, a ci, którzy postępują w prawdzie, podobają mu się”*.

Odrzucenie starego człowieka

Gdy apostoł Paweł mówi o „starym człowieku” (lub „starej naturze”), ma na myśli konieczność odrzucenia przez chrześcijanina dawnej, grzesznej natury, która budzi odrazę u Boga. To odrzucenie starego człowieka stało się możliwe dzięki dziełu *Chrystusa* na krzyżu, gdzie wziął On na siebie nasze grzechy i obdarzył nas swoją sprawiedliwością. Choć proces ten jest możliwy jedynie dzięki wierze w *Jezusa*, wymaga od wierzącego wysiłku i zaangażowania, aby jego życie odzwierciedlało przemianę, której doświadczył.

Nowy człowiek, odnawiany w poznaniu

Kluczowe znaczenie ma tu pojęcie „odnowienia”, gdyż odzwierciedla ono proces przemiany, jakiej wierzący doświadcza *w Chrystusie*. Nie jest to zmiana chwilowa, lecz ciągły proces, w którym coraz bardziej porzucamy starego człowieka i przyoblekamy się w nowego. Proces ten nie jest czymś, czego dokonujemy o własnych siłach, ani czymś, co dzieje się automatycznie. Sformułowanie „w poznaniu” sugeruje, że odnowienie następuje tylko wtedy, gdy łączymy się ze źródłem wszelkiej wiedzy – *z Bogiem*.

Odnowienie wiąże się ze zmianą sposobu myślenia; przemiana ta może dokonać się jedynie wtedy, gdy pojednamy się z naszym *Stwórcą* i pozwolimy *Jego Duchowi* kierować naszymi krokami.

Na obraz Tego, który go stworzył

Odnosi się to do faktu, że przyoblekając się w nowego człowieka, zaczynamy coraz bardziej przypominać *naszego Stwórcę*. Istota „obrazu Stwórcy” tkwi w tym, że Bóg

stworzył ludzi na Swój obraz i podobieństwo, co oznacza, iż posiadamy wyjątkową zdolność odzwierciedlania Jego przymiotów i cech.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Trwajcie w modlitwie, czuwając na niej z dziękczynieniem.
>
> *— Kolosan 4:2*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: wdzięczność, Modlitwa

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* napisał List do Kolosan, aby pomóc im utwierdzić się w wierze i oprzeć się fałszywym naukom. Ten konkretny werset zawiera ważną wskazówkę dla wspólnoty wierzących: *należy trwać w modlitwie*. Wezwanie do wytrwałości w modlitwie jest w Biblii powracającym motywem, przypominającym o konieczności utrzymywania stałej więzi z Bogiem poprzez modlitwę i dziękczynienie.

Modlitwa jest formą komunikacji z Bogiem i sposobnością, by powierzyć Mu swoje ciężary. Dlaczego jednak powinniśmy trwać w modlitwie? Po pierwsze, jest ona kluczowym sposobem na wzmocnienie naszej relacji z Bogiem. Jak w każdej relacji, niezbędna jest stała komunikacja; to dzięki niej budujemy bliższą i głębszą więź. Po drugie, wytrwałość w modlitwie pomaga nam zachować skupienie na Bogu, nawet w trudnych sytuacjach. Pozwala nam pamiętać, że w Nim zawsze jest nadzieja – nawet wtedy, gdy nie rozumiemy problemów, z którymi się mierzymy.

Zwrot *„Trwajcie w modlitwie”* przypomina nam, że modlitwa nie jest jednorazowym wydarzeniem, lecz nieustannym procesem w naszym życiu. Jednym ze sposobów na wprowadzenie tego wersetu w życie jest wyznaczenie sobie każdego dnia konkretnej pory

na modlitwę. Ważne jest, aby codziennie znajdować czas na rozmowę z Bogiem oraz na wyrażanie swoich potrzeb i wdzięczności. Co więcej, powinniśmy uczynić modlitwę nieodłączną częścią naszego życia, modląc się nieustannie – a nie tylko wtedy, gdy napotykamy trudności.

Druga część wersetu – *„czuwając na niej z dziękczynieniem”* – oznacza, że musimy być czujni i świadomi obecności Boga w naszym życiu, skupiając się raczej na otaczających nas błogosławieństwach niż na trudnościach. Pielęgnowanie ducha wdzięczności pozwala nam doświadczać większego pokoju i radości w codziennym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Postępujcie mądrze wobec tych, którzy są z zewnątrz, odkupując czas. Wasza mowa niech zawsze będzie miła, zaprawiona solą, abyście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiedzieć.
>
> *— Kolosan 4:5-6*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: zyczliwosc, głoszenie, mądrość

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 4:5-6* wzywa nas do mądrego postępowania wobec osób spoza naszej wspólnoty wierzących oraz do właściwego wykorzystania czasu. Wersety te zachęcają chrześcijan do zachowywania mądrości i roztropności w relacjach z ludźmi spoza Kościoła.

Co oznacza „postępować mądrze”?

„Postępować mądrze” oznacza zachowywać się rozsądnie, zawsze dążąc do działania pełnego mądrości i troski o innych. W tym kontekście jesteśmy wezwani do stosowania

tej zasady w relacjach z osobami niewierzącymi, abyśmy mogli skutecznie świadczyć o Bożej miłości i łasce w ich życiu.

Właściwe wykorzystanie czasu

Jesteśmy również pouczeni, by dobrze wykorzystywać czas w kontaktach z osobami spoza wspólnoty. Oznacza to świadomość, że każdy dzień jest ważny, a każda chwila spędzona z niewierzącymi stanowi wyjątkową okazję, by ukazać im *miłość Jezusa*.

W czasach, gdy powstawał ten list, czas był niezwykle cennym zasobem – zwłaszcza dla podróżników i misjonarzy, którzy mieli ograniczone możliwości nawiązywania kontaktów z nowymi ludźmi. Również dzisiaj znaczenie czasu pozostaje kluczowe w naszych relacjach międzyludzkich i w misji ewangelizacyjnej.

Z łaską, przyprawione solą

Łaska stanowi fundament wiary chrześcijańskiej. Oznacza ona otrzymanie czegoś, na co nie zasługujemy – daru od Boga. W omawianych wersetach łaska odnosi się do sposobu, w jaki zwracamy się do innych. Nasze słowa powinny być życzliwe, pełne szacunku i miłości, nawet w trudnych sytuacjach.

Z drugiej strony Biblia wiąże sól z mądrością. W czasach *Jezusa* sól służyła nie tylko do nadawania potrawom smaku, ale także jako środek konserwujący. Sugeruje to, że nasze słowa powinny być mądre i korzystne dla podtrzymywania relacji z innymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*